

17.4.53, יום ו'

ישיבת המסתלה בקריית.

- אה"צ ההיעצות עם נציגי משרד חוץ, הסנה ובלס על הכו"ם עם הסורים.
תאחרונים מסכימים לביטול הסטח המסורז וחלוקתו על כנה שבולנו יגיע עד
חירדן ויס כנרת ועוד ספר אחד מעבר המים. הם יקבלו חמה ועוד שטחים מסורז.
נתעוררה שאלה - אם אז נוכל לבצע הכניית ההשקאה, הסנה חירדן לכית נסוכה,
ועוד, וסה יהיה גודל הירמוך. הוצעה הצעה שנדרוש הסכם כסולש - סורית, ירדן
וישראל, ירמוך להם וירדן לנו. הצעהי בירור שני בשבוע הבא, לאחר שאלמד
הכניית ההשקאה של בלס.

- הולייגנים חקשו את יטה חפץ אהמול. אחד סתם חכה לו בכבוא סלון מלך
דור וחכט בכרזל על ידו.

18.4.53

בבוקר בא אצלי בנו של יטה חפץ טאסנהו הראשונה (קטולית) הוא רוגה
שאביו ינגן הערב וטאני אטייע עלינו.

אה"צ בא אצלי יטה חפץ. ידו חבוטה, אבל אהמול יכול לנגן ברהובות.
אמרתי לו שאילו העם שאל אותי אם להרשות מנגינת סטרוס הייתי מיעץ לו לכהון
בוסיקה רק למי סיבה. אך אילו היה חפץ שואל אותי אם לנגן סטרוס הייתי
מיעץ לו שלא ינגן. בואו הנח הוא מאורע בסביל רבים, גם לאלה שטינס כבקרים
בקונצרטים. ורבים כחם יצטערו אם ינגן סטרוס, ולמענם לא צריך לעשות זאת,
כי האדם אינו יצור הגיוני אלא אירציונלי, והרגשות ממלאים מקום חשוב בחיים.